

løst, for derigennem at komme Venstre-reformpartiet til Livs gennem en Opløsning i Anledning af de Finanslovs konflikter, som vare i de nærmeste Aar efter Forliget. Det er det ærede Medlems Forhold, det er det ærede Medlems Stilling. Det er ret forbløffende, at det just er dette ærede Medlem, som graver Ændringsforslaget fra 1892 op og holder det frem for os her i Tinget, det Ændringsforslag, til hvilket jeg, som sagt, under lige Forhold den Dag i Dag vilde gentage min Stilling.

Maa jeg ikke her i Parentes gøre en lille Bemærkning overfor det ærede Medlem for Æbeltoft, som sidder her tæt ved. Det ærede Medlem synes at anke over Forsvarskommissionen og dens formentlig langsomme Arbejdsmaade. Naa, vi have for ikke ret længe siden hørt autentiske Vidnesbyrd om, at Forsvarskommissionen arbejder saa energisk og saa sikkert, som den finder rigtigt, og som er forsvarligt i Forhold til dens Opgave, saa det behøve vi ikke at diskutere. Men naar det ærede Medlem i denne Forbindelse siger, at vi ere jo ret ulykkeligt stillede — jeg husker ikke Ordene, men jeg skal gentage Indholdet saa godt, jeg kan —, hvis vi ikke fik Klarhed paa dette Spørgsmaal om Fæstningen inden næste Valgdag, hvad skulle vi sige til vore Vælgere — det var omtrent Indholdet af det ærede Medlems Ord —, hvis vi ikke faa Forsvarskommissionens Betænkning frem, saa vil jeg sige, jeg havde ikke ventet det just fra det ærede Medlem. (*Neergaard*: Det har jeg heller ikke sagt.) Saa er det en Misforstaaelse, og saa beklager jeg denne Misforstaaelse. Men naar det ærede Medlem ikke har udtalt det, skal jeg se Tidenden efter og senere gøre det ærede Medlem min Undskyldning. Naar det ærede Medlem ikke beklager, at vi staa vanskeligt overfor Vælgerne . . . (*Neergaard*: Jo, men jeg har ikke sagt: Hvad skulle vi sige til vore Vælgere?) . . . Ja, men det bliver jo det samme, vi staa altsaa vanskeligt. Jeg havde ikke ventet just denne Beklagelse fra det ærede Medlem efter det Forhold, han har staaet i til hele dette Spørgsmaal, ikke blot i selve 1894, men igennem de Finanslovs konflikter, som det ærede Medlem for Saks-købing vilde have benyttet som Opløsningsobjekt for at ramme Venstre-reformpartiet.

Men Tiden gik, og det ærede Medlem for Saks-købing fandt jo Vej ind i Venstre-reformpartiet, og den 12. Januar i Aar udtalte det ærede Medlem sin Glæde over, at Kultusministeren havde erklæret sig villig til at overtage Konseilspræsidi- et

Forsvarsministeriet i det ny Ministerium og lovede sin Støtte til de Reformer, hvis Gennemførelse han havde udtalt Ønsket om. Det udtalte det ærede Medlem den 12. Januar, efter at den daværende Kultusminister, den nuværende Konseilspræsident, havde udviklet sit Program, hvori han fremsatte Kravet om Anmærkningen og Løjtnantslønningerne. Og nu for nogle faa Dage siden farer det ærede Medlem ud mod Konseilspræsidenten, mod mig og mod alle os andre og siger: De sidde paa de Pladser og i de Stillinger, de indtage, i Kraft af hint Ændringsforslag, og nu have de saa skammelig svigtet! Men for ikke længere siden end i Januar i Aar udtalte det ærede Medlem sin Glæde over, at Kultusministeren vilde overtage Konseilspræsidi- et og Forsvarsministeriet i det ny Ministerium og tilsagde Ministeren sin Støtte i saa Henseende.

Og den samme Stilling, som det ærede Medlem for Saks-købing indtog, indtog det ærede Medlem for Sorø (*Poul Christensen*); det ærede Medlem for Frederiksværk (*Doose*); det ærede Medlem for Fakse (*Anton Jensen*) og det ærede Medlem for Bjerre Herred (*J. J. Jensen*). Trods det, at de havde hele Elendigheden, som vi nu høre saa megen Tale om, paa Bordet foran sig, baade Troen og Anmærkningen og Løjtnantslønningerne og det hele, udtalte de deres Glæde over, at den Mand med den „tabte“ Tro og med den kedelige Anmærkning og de ubehagelige Løjtnantslønninger, og hvilke Adjektiver de nu kunne finde paa, vilde danne Ministeriet, og deres Glæde over, at han netop vilde være Forsvarsminister. Det vare de glade over, og de tilsagde ham deres Støtte i den Anledning. . . . (*Rørdam*: Vi toge vort Forbehold.) . . . (*Poul Christensen*: Jeg tog Forbehold.) . . . (*Anton Jensen*: Jeg tog Forbehold.) . . . Jeg kommer maaske siden ind paa Forbeholdene. Jeg kan for øvrigt gøre det med det samme, da det ærede Medlem vedkender sig Glæden. . . . (Afbrydelse) . . . Ja, men jeg hørte ikke der blev taget andet Forbehold end det, det ærede Medlem for Sorø tog, idet han udtalte, at naar han stemte for det Forslag til Beslutning, hvorom der var Tale, havde han ikke dermed afskaaret sig fra at fortsætte med at arbejde for Nedsættelsen af Militærudgifterne. Dertil svarede den daværende Kultusminister: Nej, selvfølgelig, jeg forbeholder mig min Sandten det samme. . . . (*Zahle*: Ud i Fremtiden!) . . . Nu vel, ud i Fremtiden! Jeg skal straks komme til det ærede Medlems Fremtid, nu vil jeg helst holde Traaden,